

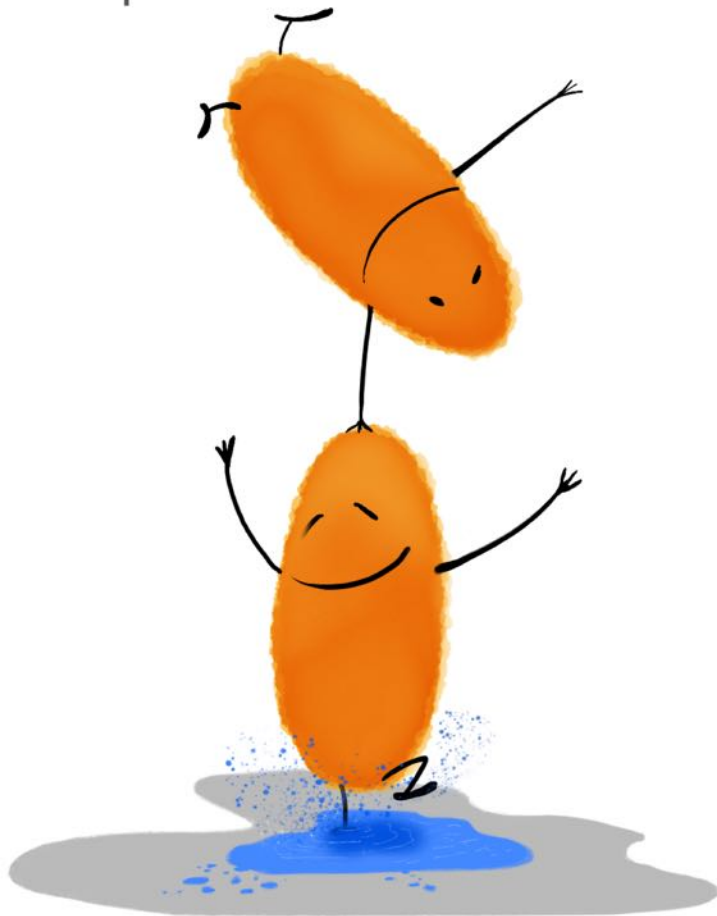
Jan Heuschele
Oversat af Catharina Broch

Hopfenes verden

en liten historie om evolusjon



Hopfenes verden



Denne historien er en liten introduksjon til de grunnleggende forutsetningene for evolusjon: variasjon, arv og seleksjon. Evolusjon blir ofte oppfattet som noe komplisert, men det kan sammenfattes til noen få enkle prosesser. Evolusjon beskriver enkelt sett hvordan den genetiske sammensetningen i populasjoner, som er bestemt av individenes arvestoff, endrer seg over tid.

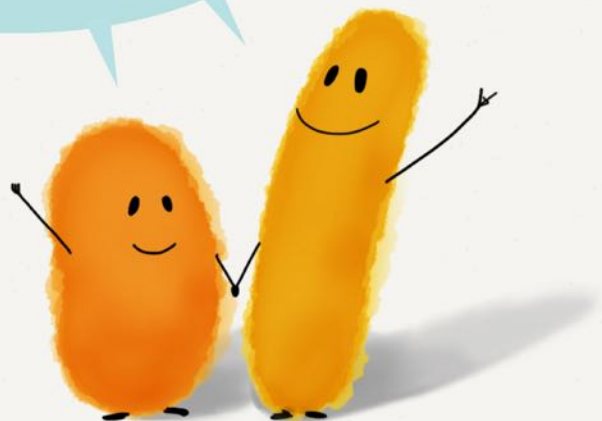
Hopfene er noen ganske normale dyr. Det er noen forskjeller mellom individene og disse forskjellene videreføres delvis fra foreldre til avkom. Noen ganger påvirker miljøet hvilke Hopfer som overlever og reproducerer, og dette vil føre til en endring i populasjonens totale sammensetning av arvestoff (eller i «heppsene» som er navnet på arvestoffet til Hopfene). Hopfene er selvfølgelig ikke ekte dyr, men de grunnleggende prinsippene som styrer deres utvikling og evolusjon er de samme som i den virkelige verden.

Dette prosjektet ville ikke vært mulig uten støtte fra den Europeiske foreningen for evolusjonsbiologi (ESEB). Jeg er også takknemlig for all støtte og hjelpsomme tilbakemeldinger fra venner og kollegaer. Hopfene er bragt til liv av meg, Jan Heuschele. Besøk gjerne hjemmesiden min hvis du vil se flere av mine prosjekter (www.heuschele.com).

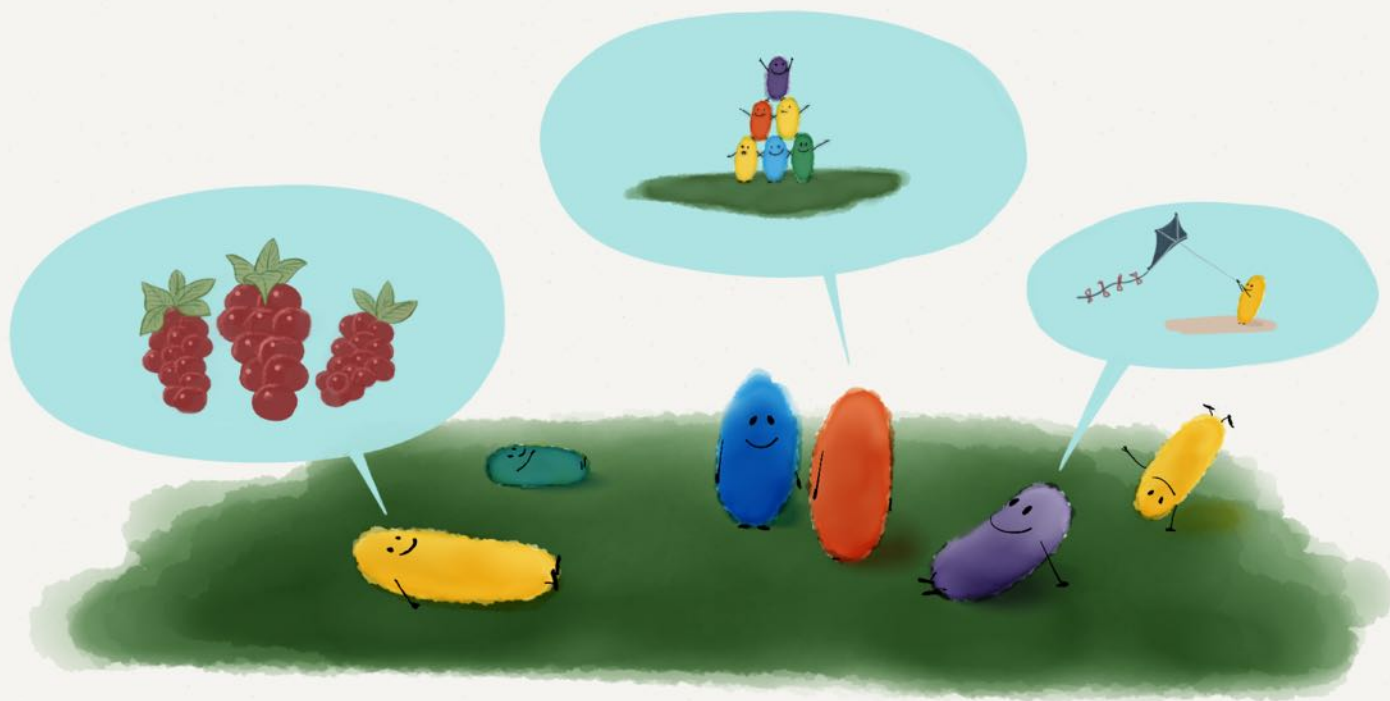
Jeg er veldig takknemlig for at Catharina Broch oversatte Hopfene til norsk.

Si hei til Hopfene!

Tadaa



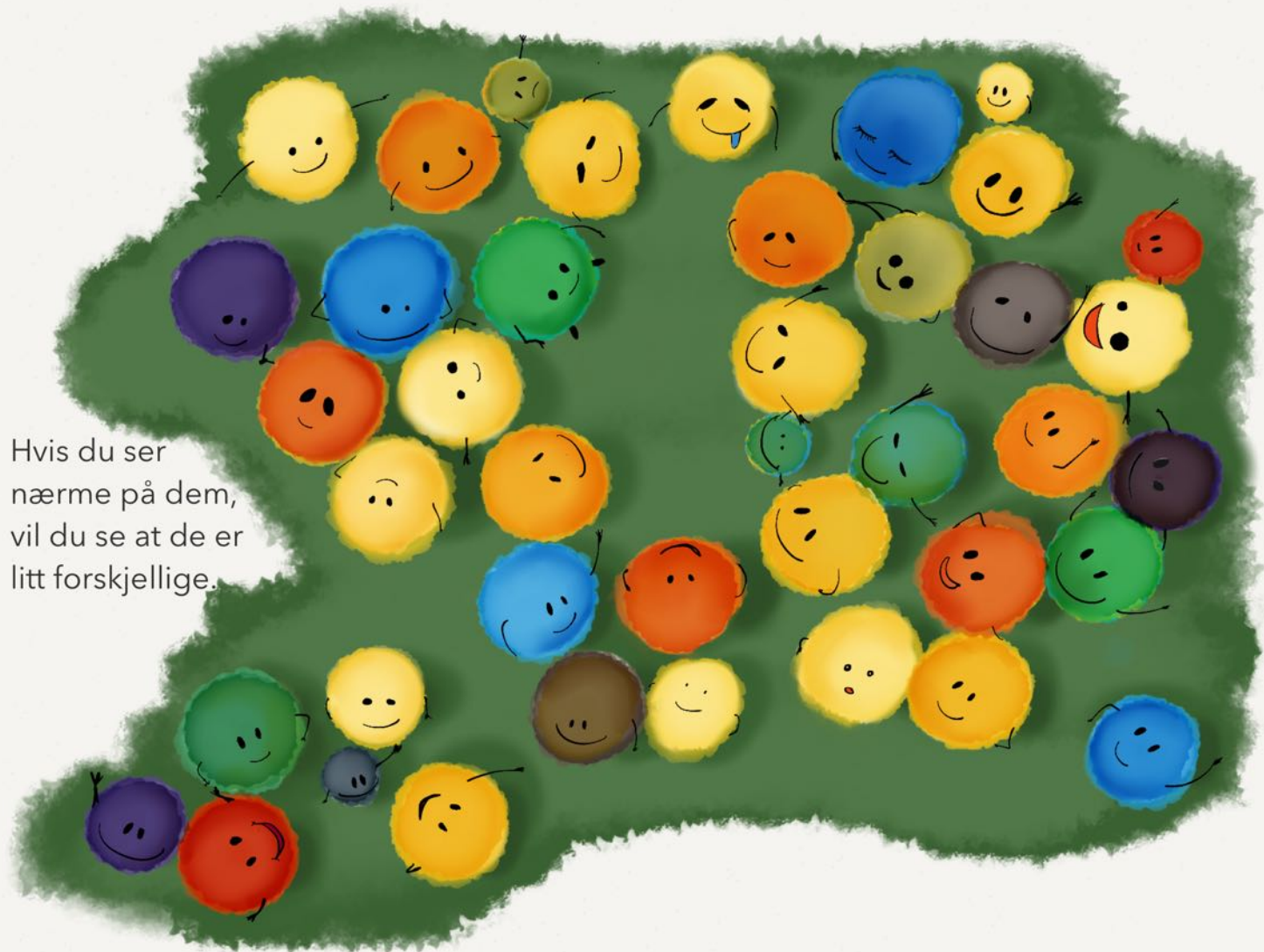
Disse små pusete dyrene kalles Hopfer.
Her gjør de det de kan aller best: være
late, slappe av og tenke på mat og
morsomme ting...



De bor i Hopfeland. Der er det
gresskledde åser så langt øyet kan se.



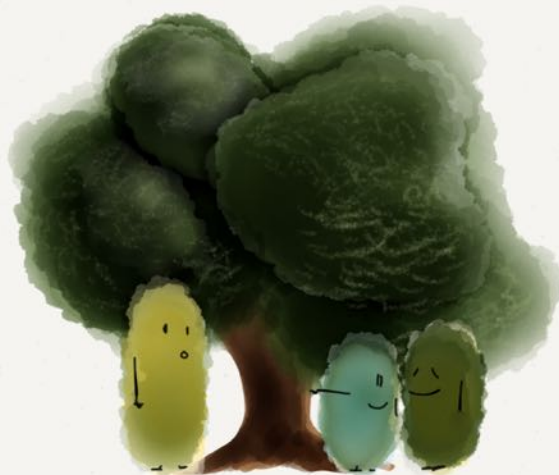
Hvis du ser
nærme på dem,
vil du se at de er
litt forskjellige.



Noen er store og noen er små



røde som tomater



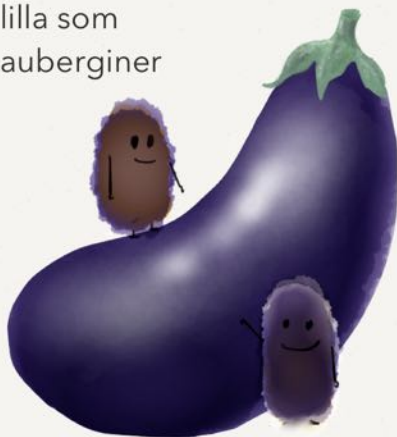
Noen er...

grønne som blader



gule som bananer

lilla som
auberginer



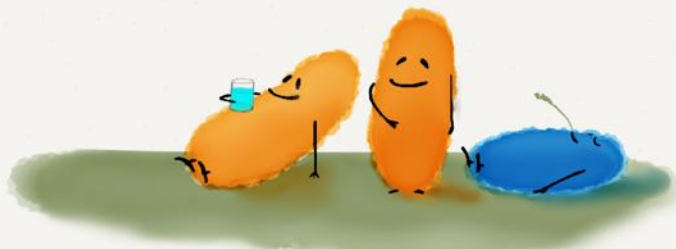
blå som himmelen



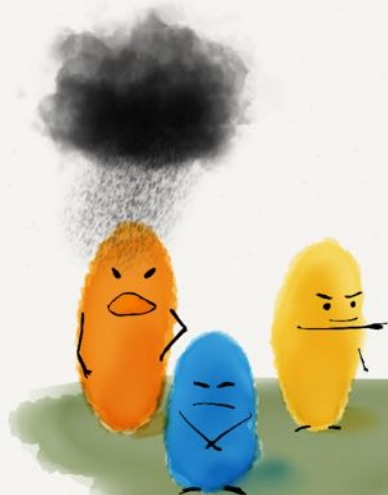
Og ikke alle ser ut som sprøstekte pommes frites...



Hvis du ser på dem en stund, vil du også
legge merke til at de ikke oppfører seg likt.



Noen er ganske avslappet.



Noen er sure og grinete.



Noen er supersnille.



Og noen er alltid redde
og bekymret.

Noen ganger liker to Hopfer hverandre veldig godt.
Når det skjer, gjør de den offisielle Hopf-forlovelsen.

I. Et lite vink



II. En liten blomsterbukett



III. En herlig klem

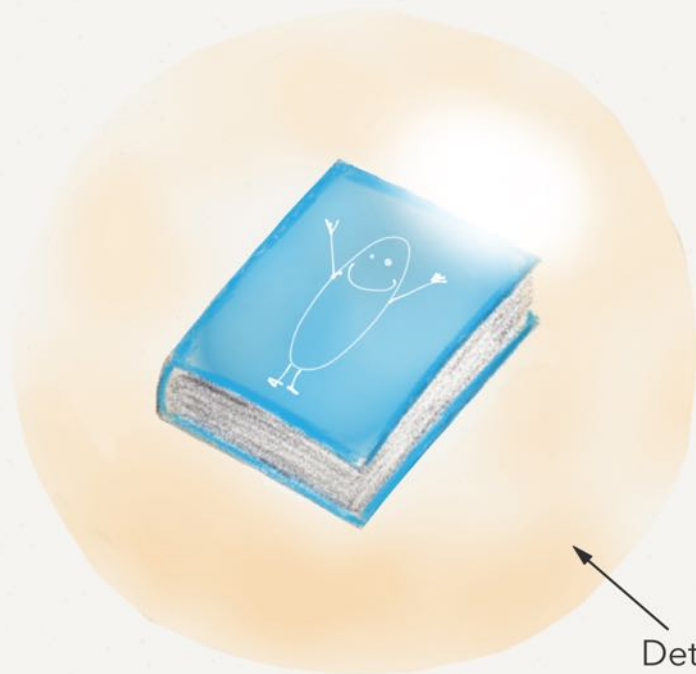




Og noen ganger, om natten, vil to
Hopfer som liker hverandre veldig godt,
blande sammen heppsene de har, og
lage en ny liten babyhopf.

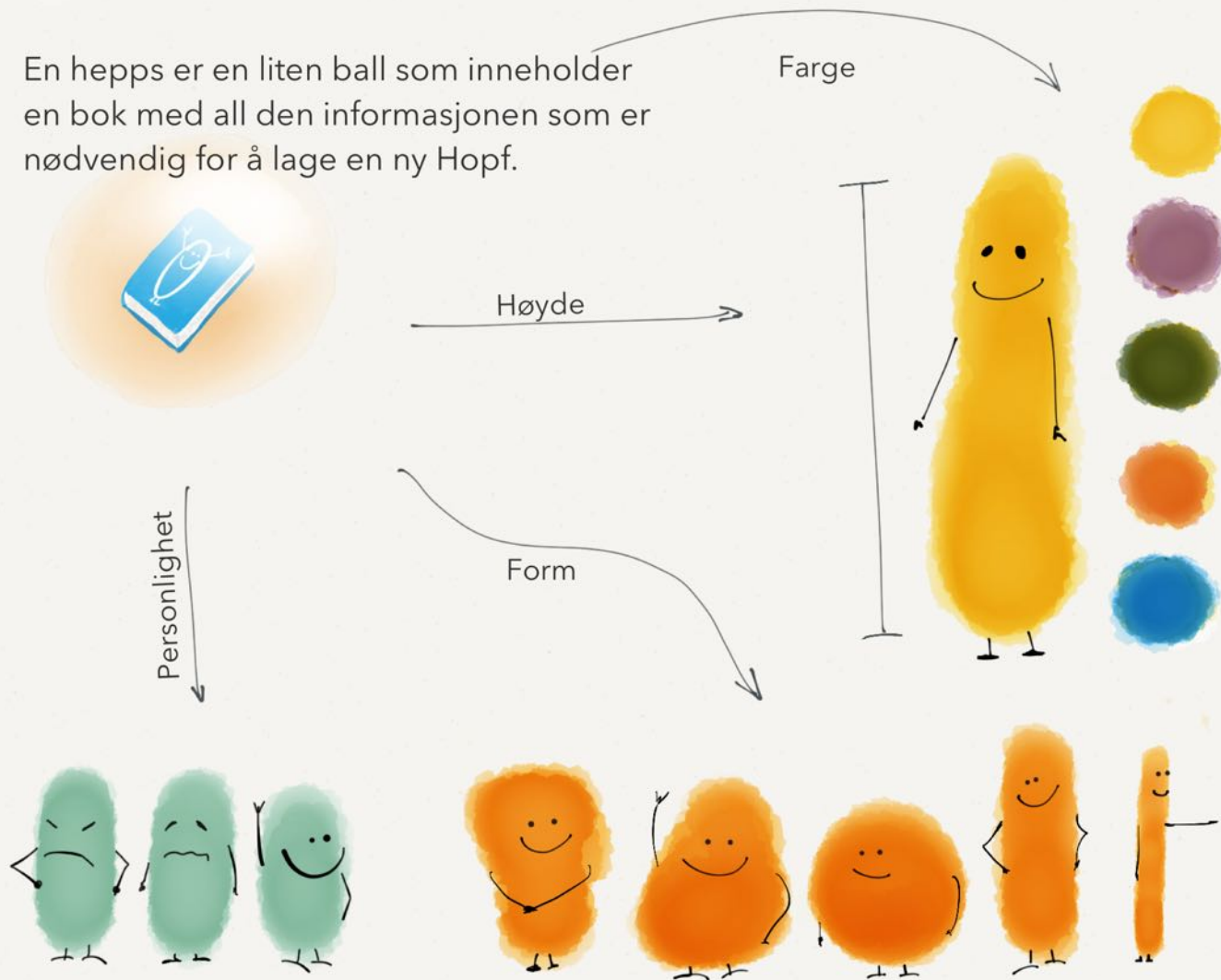


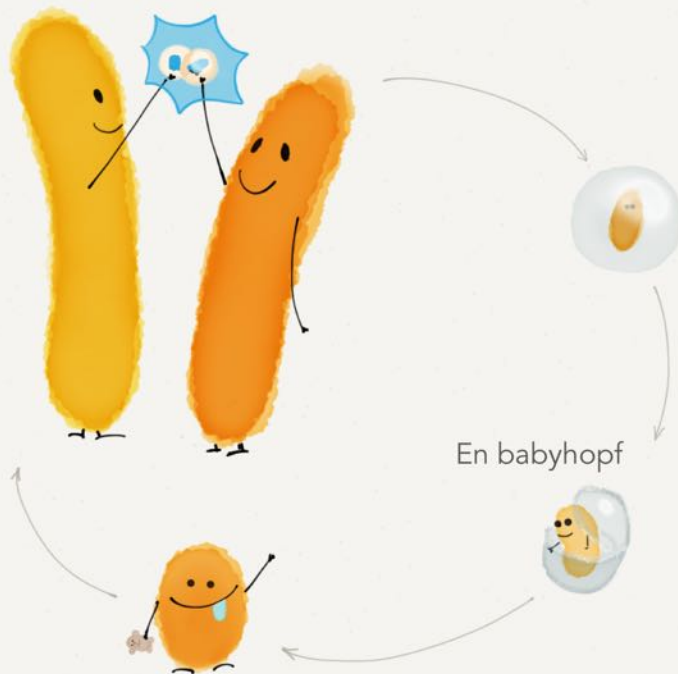
Men vent litt! Heppsene, hva er det for noe?



Dette er en hepps.

En hepps er en liten ball som inneholder en bok med all den informasjonen som er nødvendig for å lage en ny Hopf.





Og det er slik de to heppsene blandes sammen.

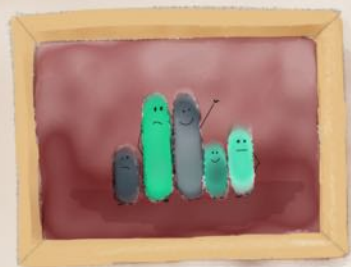
En hepps har bare plass til én bok, så de to Hopfene må riste på hver sin hepps helt til halvparten av ordene og bokstavene har falt ut.



På grunn av all denne ristingen vil noen av ordene i boken endre seg.



Nasjonalgalleriet for Hopfkunst



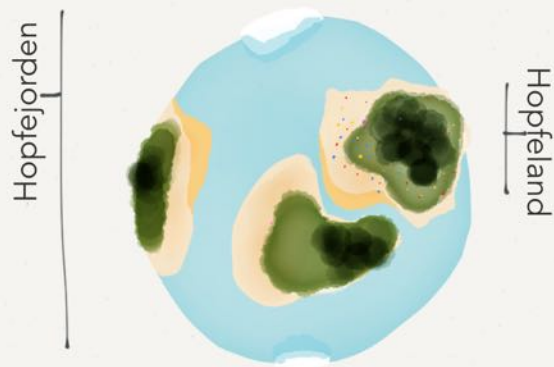
En babyhopf får halvparten av heppsen sin fra hver av foreldrene, så de ligner alltid litt på mamma og litt på pappa.



Hopfene elsker å blande heppser, og med tiden ble Hopfeland fylt av flere og flere Hopfer. De ble til slutt så mange at det nesten ikke var noe mer mat eller plass igjen.



De modigste Hopfene bestemte seg for å reise og utforske resten av jorden.



Noen kom til en frodig skog med store trær og mose på bakken...



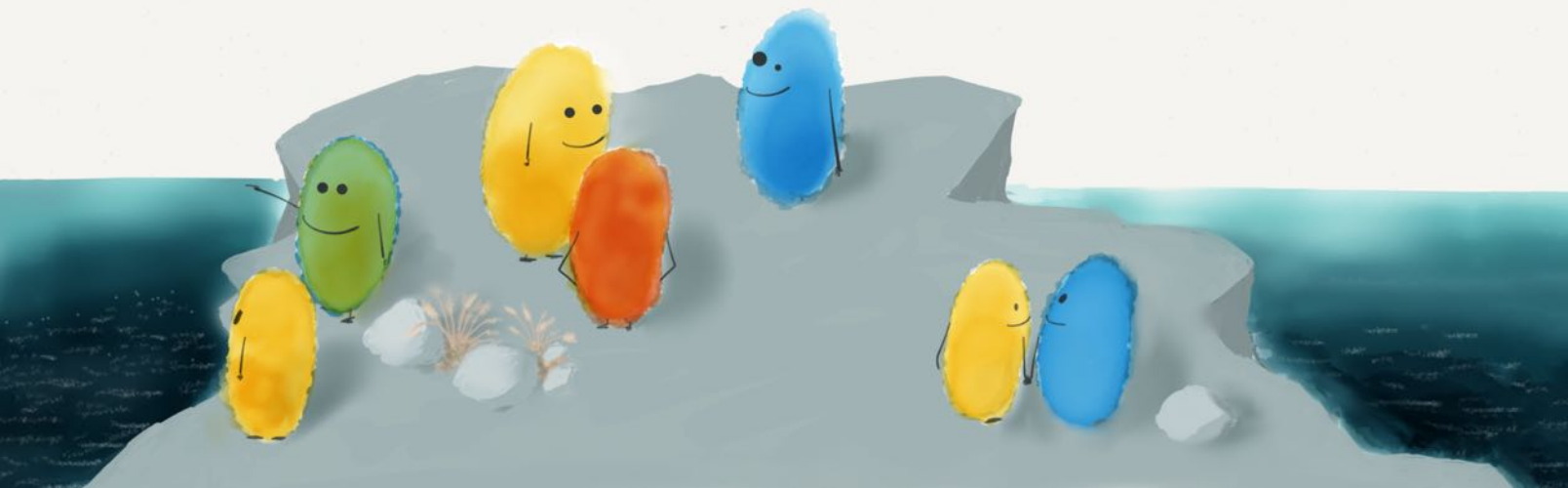
...men de var ikke alene. Dypt inne i skogen bodde det noen skumle og onde Glupsker som ville spise dem...



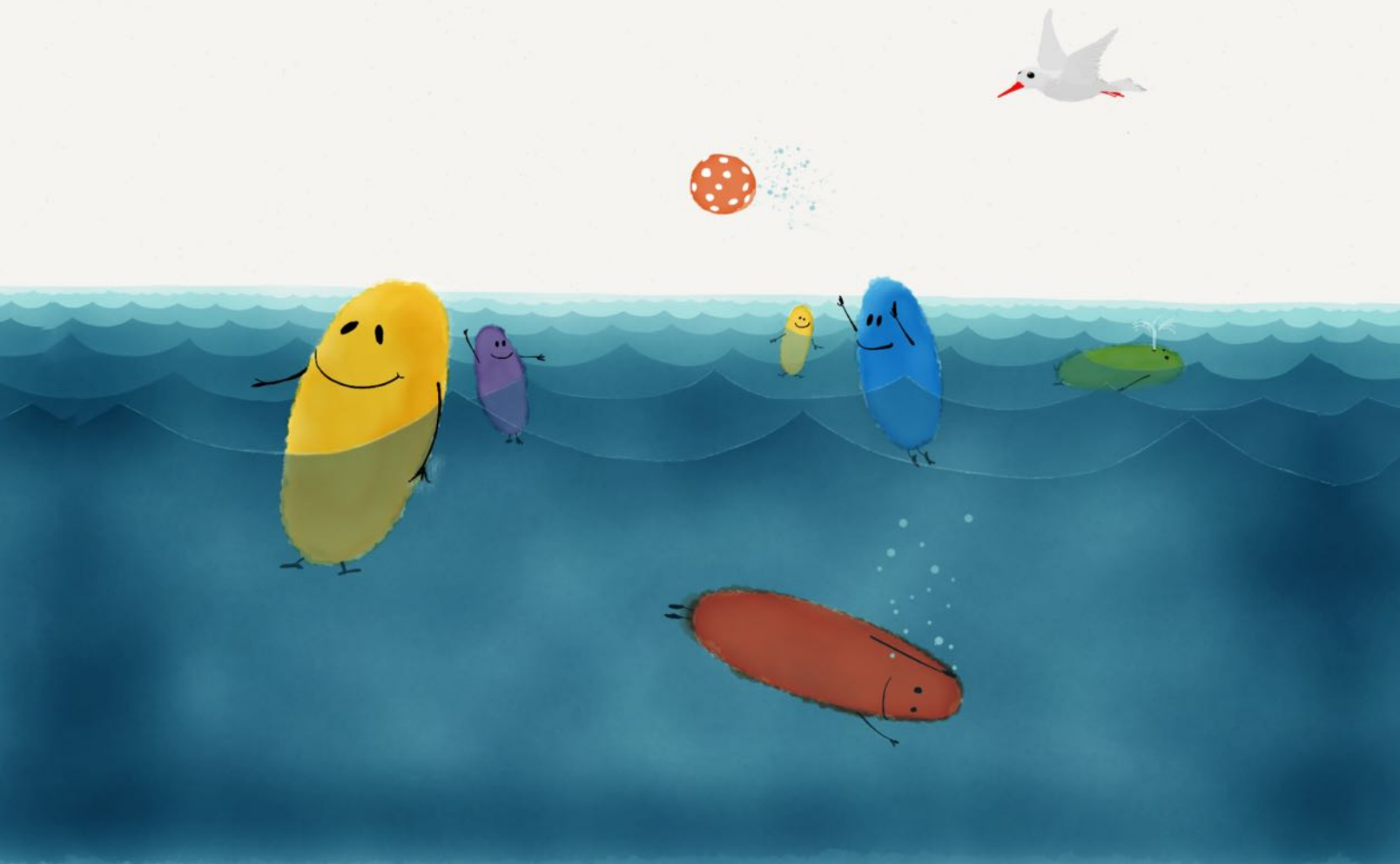
...og bare de Hopfene som klarte å
gjemme seg i skogen levde lykkelig
med sine familier.



Noen nådde frem til en strand ut mot
et vidunderlig hav.



Å svømme i havet var noe av det beste de visste.



Men en dag var det en skrekkelig
storm, og to blå Hopfer ble tatt av
bølgene og skylt vekk til en øy
langt borte.





Øya langt borte



De blå Hopfene og alle deres babyhopfer levde på øya i lang, lang tid, helt til...



...mange år senere, en annen gruppe Hopfer besøkte
øya. Men da kunne ikke Hopfene gjenkjenne
hverandre lenger. Nå var de blitt to arter:
Hopfer og Blopfer.



Andre Hopfer kom til en glohet og knusktørr ørken.



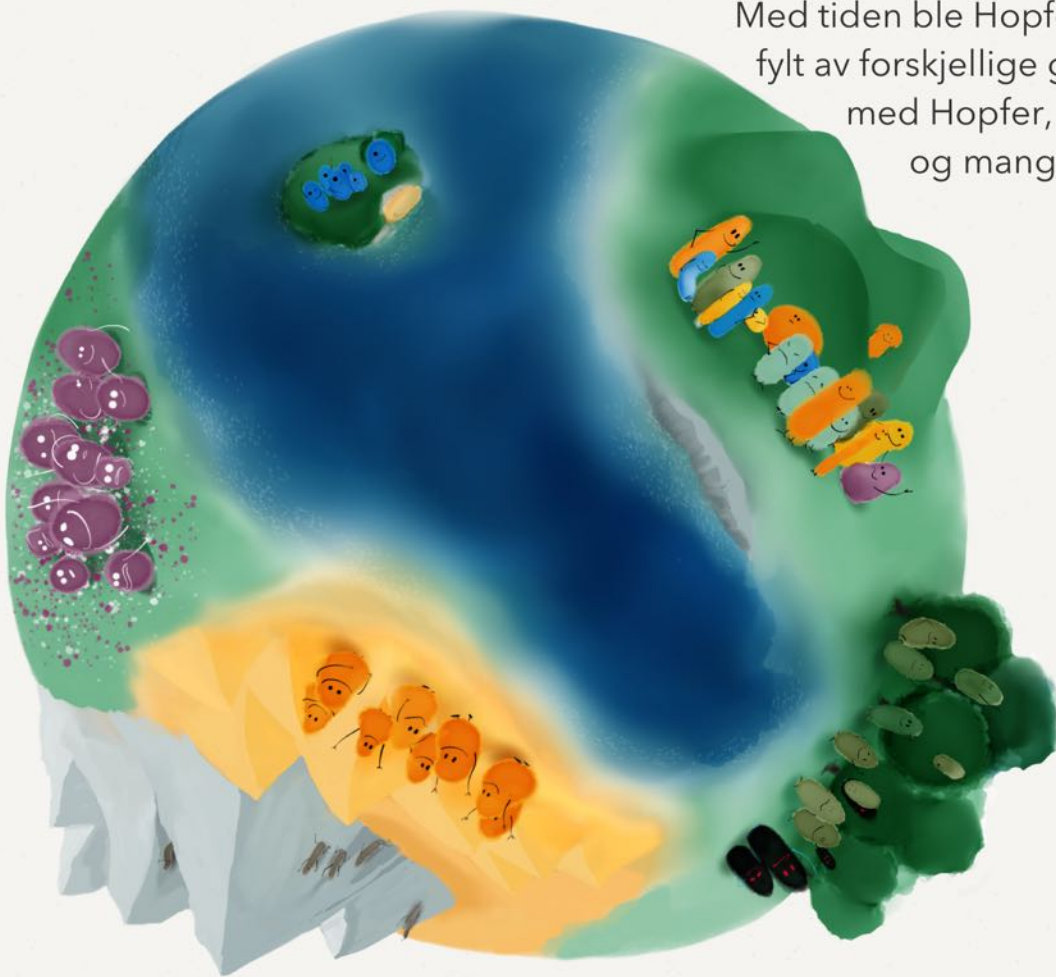
Noen av dem kunne lagre masse vann i kroppen.
Disse var kanskje litt rundere, men de var i hvert fall
ikke tørste.



Bare de runde Hopfene overlevde i den tørre ørkenen, og ikke så lenge etter var stedet fullt av deres barn og barnebarn.

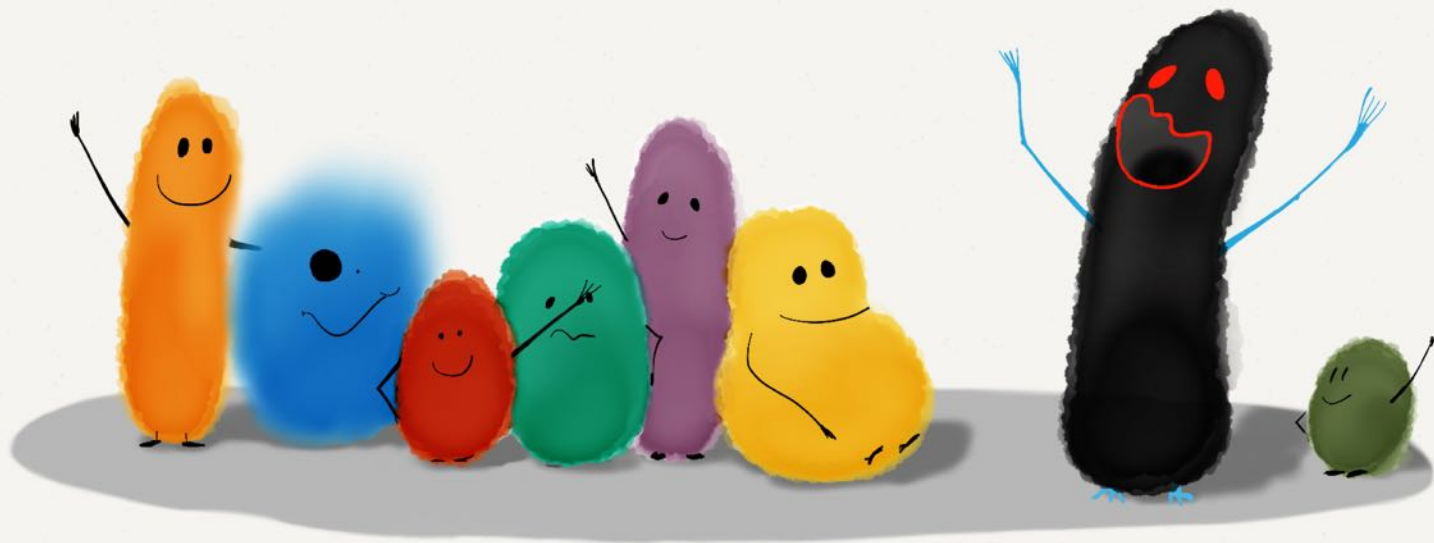


Med tiden ble Hopfejorden
fylt av forskjellige grupper
med Hopfer, Blopfer
og mange andre
arter.



Og de sier alle...

Halloooooooooo



... til deg!